

Karolina Juraszek

„Analiza postawy ciała, chodu i dystrybucji obciążenia kończyn dolnych u pacjentów leczonych z powodu dyskopatii lędźwiowej”.

UNIwersytet MIKOŁAJA KOPERNIKA W TORUNIU
08.03.2023
Dziekanat Wydziału Nauk o Zdrowiu
L.dz.

STRESZCZENIE

Wstęp

Przebieg kliniczny choroby krążka międzykręgowego jest kilkuetapowy i rozwija się na przestrzeni lat, wymaga więc wieloczynnikowej analizy i interdyscyplinarnego podejścia ukierunkowanego na leczenie przyczyny występujących dolegliwości bólowych. Jednoznaczne stwierdzenie podłoża dyskopatii mimo wielu doniesień naukowych nadal budzi wątpliwości, stąd też brak ujednoczonego, skutecznego algorytmu postępowania leczniczego w grupie pacjentów z tym schorzeniem.

Cele pracy

Ocena zmian parametrów postawy ciała, dystrybucji obciążenia kończyn dolnych i chodu po zastosowaniu 6 tygodniowego kompleksowego programu terapeutycznego, w grupie osób z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi w części lędźwiowej kręgosłupa, na podłożu dyskopatii. Dodatkowo analizie zostanie poddany wpływ zastosowanego leczenia na poziom nasilenia dolegliwości bólowych oraz stopień niepełnosprawności spowodowanej dolegliwościami bólowymi części lędźwiowej kręgosłupa.

Materiał i metody

Materiał kliniczny stanowiło 80 osób z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi kręgosłupa lędźwiowego na podłożu dyskopatii. W grupie eksperymentalnej (n=40) zastosowano kompleksowe leczenie zachowawcze nakierowane na poprawę wzorca postawy ciała. W grupie kontrolnej (n=40) nie przeprowadzono interwencji. Do oceny efektów terapii w połowie cyklu terapeutycznego i po 6 tygodniach wykorzystano badanie za pomocą systemu DIERS oraz pomiar skalą VAS i kwestionariuszem Oswestry.

Wyniki

Uzyskano wiarygodną poprawę w zakresie odchylenia tułowia od pionu, poprawy symetrii obciążenia kończyn dolnych, symetrii chodu, zmniejszenia wychyleń środka ciężkości w płaszczyźnie strzałkowej, oraz zmniejszenia poziomu nasilenia dolegliwości bólowych i stopnia niepełnosprawności po zakończeniu leczenia usprawniającego.

Wnioski

1. Parametry postawy ciała osób z dyskopatią lędźwiową uległy zmianom, wskutek zastosowanego kompleksowego leczenia zachowawczego, zwłaszcza w zakresie poprawy odchylenia tułowia od pionu.
2. Kompleksowe leczenie zachowawcze zastosowane w grupie osób z dyskopatią lędźwiową wpłynęło na poprawę symetrii obciążenia kończyn dolnych i zmniejszenie wychyleń środka ciężkości w płaszczyźnie strzałkowej.
3. Prowadzone leczenie wpłynęło na poprawę symetrii i harmonii chodu, w zakresie długości i czasu trwania pojedynczego kroku.
4. Leczenie nakierowane na poprawę wzorca postawy ciała przyniosło istotne zmniejszenie dolegliwości bólowych, potwierdzonych w ocenie skali VAS, zarówno w połowie cyklu terapeutycznego, jak i po 6 tygodniach.
5. Stopień niepełnosprawności w oparciu o kwestionariusz Oswestry uległ istotnemu zmniejszeniu pod wpływem leczenia, co potwierdzają wyniki uzyskane po 3 i 6 tygodniach leczenia.

Konstancja Jurek